

[Breckmann]

ske fiskeri, der delvis har naturlige årsager, men måske også delvis skyldes overfiskning. Det er vi i hvert fald stærkt optaget af at rette op på.

Men det, som mere bekymrer os og har forargt os på Færøerne, er den utrolige usaglighed, der har præget debatten, især i den danske dagspresse. Jeg vil gerne påpege nogle ting, som vi har klaret at gøre på Færøerne, noget, der langt overgår de bedrifter, som dette Folketing længe har sat sig for, men ikke har gennemført endnu – desværre, vil jeg sige. Jeg vil påpege, at Færøerne siden Folkeflokkens genindtræden i landsstyret i 1989 har sparet en fjerdedel af den færøske finanslov væk. Denne besparelse ville i danske tal sammenlagt betyde en besparelse her i Folketinget på 90 mia. kr. på den danske finanslov. Det burde Fremskridtspartiet især bruge som et forbillede på, hvad politikere, der har hjerte, mandsmod og sine overbevisningers mod, kan opnå ved den rigtige politiske beslutsomhed. Jeg kunne tænke mig at se den danske offentlighed og mange feje kalvehjerter her i Folketinget, hvis det virkelig blev nødvendigt for Danmark at spare et beløb på 90 mia. kr. på finansloven.

Jeg kan også sige, at de største besparelser er foregået på Folkeflokkens områder i landsstyret, hvor vi f.eks. har sparet et tal i fiskeristøtten, der i Danmark ville svare til ca. 40 mia. kr., på kun 4 år, og på samfærdselsområdet har vi i samme tidsrum sparet et beløb, der ville svare til 25 mia. kr. Vi er nu gået i gang med at spare på de offentlige lønudgifter og på andre områder også. Vi skal beskære de offentlige lønninger med ca. 10-15 pct., og vores hovedopgave er at få Lagtingets finanslov til at balancere næste år. Her i landet kan man sagtens leve med, som det viser sig, et underskud på budgettet på ca. 50 mia. kr., hvis det skulle komme så vidt næste år; vi må håbe på, at det ikke sker.

Noget, som jeg også er meget fortørnet over, er, at Færøerne er blevet fremstillet som et socialt slaraffenland. Det er jo en fuldstændig misforståelse og en fejlpræsentation af Færøerne. Jeg vil her og nu understrege, at Færøerne relativt er langt billigere end Danmark i sociale udgifter. Til trods for, at vi allerede i 1958 desværre fik de første store danske pensionslove til at gælde for Færøerne og blev påduttet nogle uegnede, dyre danske normer og institu-

tionelle krav, har vi alligevel på Færøerne klaret at begrænse de sociale udgifter på Lagtingets finanslov, inklusive statsstøtten, til kun 31 pct. af det samlede beløb. Til sammenligning vil jeg understrege, at her i Danmark går 46 pct. af finansloven til sociale udgifter, til overførselsindkomster. Hvis man deler det ud på hver dansk borger, betyder det, at det danske socialsystem koster cirka 32.000 kr. pr. dansker. På Færøerne udgør vores sociale udgifter kun 15.000 kr. pr. færing, og det er, som jeg siger, inklusive den danske statsstøtte.

Danmarks samlede sociale udgifter androg 24 pct. af BNP i fjor, Færøernes kun 15 pct. Så I kan ikke lære os det allermindste vedrørende besparelser på de sociale udgifter – det er skam tværtimod! Hvis Danmark skulle lære noget som helst om, hvordan man ikke skal bruge eller forbruge til sociale formål, ofte unødvendige formål, skal I komme til Færøerne, og det gælder ikke bare oppositionen, men også socialministeren, der har sine problemer at drages med henede.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu kan det jo skyldes en erindringsforskydning hos hr. Breckmann, når han kun omtaler Folkeflokkens indsats i Færøernes landsstyre gennem de sidste 2 år. Og for at det i hvert fald kan fremgå af referatet, skal jeg her sige, at i de landsstyret, som har været fra 1974 til 1992, har Folkeflokken været repræsenteret bortset fra en periode fra 1985 til 1988, og derfor er Folkeflokken i høj grad ansvarlig for den økonomiske nedtur. Man kan altså ikke stå her og sige, at nu har man de sidste 2 år ved Folkeflokkens indsats osv.

Det var en oversigt over landsstyret fra 1974 til 1992, hvor Folkeflokken har deltaget, bortset fra årene 1985 til 1988.

(Kort bemærkning).

Breckmann (Fær.):

Hr. formand, jeg er glad for, at fru Kirsten Jacobsen bragte Folkeflokkens medvirken i samtlige landsstyret fra 1974 til i dag på bane.

Jeg vil endnu en gang understrege, at Folkeflokken, som det også blev sagt, ikke var i landsstyret fra 1985 til 1988, hvor to tredjedele af Færøernes udlandsgæld blev stiftet, og hvor